

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1962

Vyhlásené: 29.12.1962 Časová verzia predpisu účinná od: 01.09.1966 do: 30.06.1973

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

126

VLÁDNE NARIADENIE

z 21. decembra 1962,

ktorým sa zriaďujú interrupčné komisie a vykonáva zákon o umelom prerušení tehotnosti

Vláda Československej socialistickej republiky ustanovuje podľa § 45 zákona č. 65/1960 Zb. o národných výboroch a podľa zákona č. 68/1957 Zb. o umelom prerušení tehotnosti:

Zriadenie interrupčných komisií

§ 1

(1) Okresné národné výbory, obvodné národné výbory v Prahe a mestské národné výbory v Bratislave, v Brne, v Ostrave a Plzni (ďalej len „okresné národné výbory“) zriaďujú okresnú interrupčnú komisiu ako užšiu komisiu pri zdravotníckej komisii a poverujú ju pôsobnosťou vo veci konania o umelom prerušení tehotnosti. Podľa potreby môžu zriaďiť i viac takých interrupčných komisií, a to spravidla pre každú nemocnicu s poliklinikou.

(2) Krajské národné výbory a Národný výbor hlavného mesta Prahy (ďalej len „krajské národné výbory“) zriaďujú krajskú interrupčnú komisiu ako užšiu komisiu pri zdravotníckej komisii a poverujú ju rozhodovaním o odvolaní proti rozhodnutiam okresných interrupčných komisií.

§ 2

(1) Okresné a krajské interrupčné komisie sú trojčlenné.

(2) Okresný národný výbor volí pre každú okresnú interrupčnú komisiu

- a) predsedu z radov poslancov národného výboru, spravidla z členov zdravotníckej komisie,
- b) jedného člena z radov členov okresnej populačnej komisie, a ak táto nie je zriadená, z radov poslancov mestského alebo miestneho národného výboru, členiek výborov žien alebo zástupcov okresnej odborovej rady,
- c) jedného lekára, a to prednostu ženského a pôrodnického oddelenia nemocnice s poliklinikou alebo polikliniky.

(3) Krajské národné výbory volia pre krajskú interrupčnú komisiu

- a) predsedu z radov poslancov národného výboru, spravidla z členov zdravotníckej komisie,
- b) jedného člena z radov členov krajskej populačnej komisie, a ak táto nie je zriadená, z radov členiek výboru žien alebo zástupcov krajskej odborovej rady,
- c) jedného lekára, a to krajského odborníka pre gynekológiu a pôrodníctvo.

(4) Okresné a krajské národné výbory volia za každého člena interrupčnej komisie náhradníka rovnakým spôsobom.

(5) V prípade potreby môže sa na rokovanie prizvať ďalší odborník, z odboru ktorého je lekárska indikácia alebo kontraindikácia.

(6) Na členov interrupčných komisií sa vzťahujú predpisy vládneho nariadenia č. 66/1960 Zb. o úprave niektorých pomerov poslancov národných výborov a občanov zvolených za členov komisií národných výborov v znení vládneho nariadenia č. 189/1960 Zb.

§ 3

(1) Okresné interrupčné komisie vykonávajú rozbor dôvodov, ktoré vedú ženy k podávaniu žiadostí o umelé prerušenie tehotnosti a prejednávajú s príslušnými orgánmi okresného národného výboru opatrenia na odstránenie ich príčin. O svojej činnosti podávajú správy zdravotníckej komisii okresného národného výboru. Zdravotnícka komisia okresného národného výboru predkladá v úzkej súčinnosti s ostatnými komisiami okresného národného výboru súhrnné správy s návrhmi opatrení rade okresného národného výboru.

(2) Obdobnú činnosť vykonávajú i krajské interrupčné komisie.

Podmienky umelého prerušenia tehotnosti

§ 4

Tehotnosť možno umele prerušiť len so súhlasom tehotnej ženy po predchádzajúcom povolení, a to len v lôžkovom zdravotníckom zariadení; povolenie možno udeliť len zo zdravotných dôvodov alebo z iných dôvodov hodných osobitného zreteľa.

§ 5

(1) Zdravotné dôvody (indikácie), ktoré sú dôvodom pre umelé prerušenie tehotnosti, ustanoví Ministerstvo zdravotníctva.

(2) Za iné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré sú dôvodom pre umelé prerušenie tehotnosti, sa považujú najmä:

- a) pokročilý vek ženy,
- b) najmenej 3 žijúce deti,
- c) strata manžela alebo jeho invalidita,
- d) rozvrat rodiny,
- e) ohrozenie životnej úrovne v prípadoch, keď hospodárska zodpovednosť za výživu rodiny alebo dieťaťa spočíva prevažne na žene,
- f) obťažná situácia vzniknutá otehotnením u nevydatej ženy,
- g) okolnosť, ktorá nasvedčuje, že k otehotneniu došlo znásilnením alebo iným trestným činom.

§ 6

(1) Umelé prerušenie tehotnosti nemožno povoliť, ak sú tu zdravotné dôvody proti umelému prerušeniu tehotnosti (kontraindikácie):

- a) tehotnosť staršia ako 12 týždňov,
- b) akútne, subakútne, prípadne chronické zápalové choroby pohlavného ústrojenstva,

- c) hnisavé ložiská ohrozujúce úspešné vykonanie zákroku,
- d) prebiehajúca akútna prenosná choroba,
- e) krvná nezehoda systému AB-O u žien, ktoré doteraz nerodili,
- f) ak v posledných šiestich mesiacoch bolo už vykonané umelé prerušenie tehotnosti.

(2) Tehotnosť môže byť umele prerušená i pri kontraindikáciách, ak by jej pokračovanie ohrozilo život ženy.

(3) Ak niektorý z rodičov trpí ťažkou dedičnou chorobou, možno povoliť umelé prerušenie tehotnosti, aj keď je staršia ako 12 týždňov alebo i keď v posledných šiestich mesiacoch bola tehotnosť umele prerušená.

§ 7

(1) Pri posudzovaní, či umelé prerušenie tehotnosti má sa povoliť, treba prizerať nielen na hlavný dôvod, ale i na celkovú situáciu ženy, spôsobenú súhrnom zdravotných a sociálnych podmienok.

(2) U žien, ktoré doteraz nerodili, treba zvlášť bedlivo uvážiť všetky zdravotné i iné dôvody s ohľadom na nebezpečenstvo vzniku neplodnosti po prvom prerušení tehotnosti.

Postup pri prejednávaní žiadostí o umelé prerušenie tehotnosti

§ 8

Žena žiadajúca o umelé prerušenie tehotnosti sa obráti buď priamo alebo prostredníctvom svojho ošetrojúceho lekára na prednostu ženského oddelenia ktorejkoľvek nemocnice s poliklinikou v okrese, kde má trvalý pobyt, prípadne kde je sídlo jej pracoviska alebo školy, ktorú navštevuje, a oznámi mu dôvod svojej žiadosti. Ak nie je v okrese nemocnica s poliklinikou, obráti sa na prednostu ženského oddelenia polikliniky.

§ 9

Ak žena po vysvetlení neupustí od svojej žiadosti, musí sa žiadosť neodkladne predložiť príslušnej okresnej interrupčnej komisii na rozhodnutie. Ak táto komisia nevyhoví žiadosti, poučí ženu o možnosti podať odvolanie na krajskú interrupčnú komisiu s tým, že ak použije túto možnosť, musí tak urobiť neodkladne.

§ 10

Žiadosť i odvolanie musí sa prejednať účelne a rýchle tak, aby umelé prerušenie tehotnosti mohlo sa vykonať do 14 dní, najneskoršie však pred uplynutím 12 týždňov od začatia tehotnosti, ak nejde o prípady, keď sa umelé prerušenie tehotnosti môže vykonať aj po uplynutí 12 týždňov tehotnosti.

§ 11

Za umelé prerušenie tehotnosti povolené z dôvodov uvedených v § 5 ods. 2 určí interrupčná komisia na čiastočné krytie ošetrovacích nákladov príplatok v sume od 200,- do 800,- Kčs. Príplatok sa platí v hotovosti, o jeho zaplatení sa vydá ošetrovanej žene potvrdenie. Od určenia príplatku sa môže vo výnimočných prípadoch upustiť.

§ 12

(1) Interrupčné komisie po zvážení všetkých okolností si môžu na rokovanie pozývať manželov žien, prípadne mužov, ktorí otehotnenie spôsobili, u dievčat mladších ako 18 rokov aj ich rodičov.

(2) V jednotlivých prípadoch interrupčné komisie môžu ženám (prevažne slobodným matkám) odporučiť po narodení dieťaťa jeho vychovanie v dojčenských ústavoch a detských domovoch.

§ 13

Všetci zúčastnení pracovníci sú povinní zachovávať mlčanlivosť o skutočnostiach, o ktorých sa dozvedeli pri prejednávaní žiadosti o umelé prerušenie tehotnosti; tiež so všetkou dokumentáciou o tom treba zaobchádzať tak, aby sa tieto skutočnosti nepreznadili.

Záverečné ustanovenia**§ 14**

Zrušujú sa:

vyhláška Ministerstva zdravotníctva č. 104/1961 Zb., ktorou sa vykonáva zákon o umelom prerušení tehotnosti,

smernice Ministerstva zdravotníctva o postupe pri umelom prerušení tehotnosti, por. č. 31/1961 Zbierky smerníc pre národné výbory.

§ 15

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 1. januárom 1963.

Široký v. r.

